

Č. 8886.

Pojištění nemocenské: Podléhá pojistné povinnosti zaměstnání kmotřence v hospodářství kmotrově, přijal-li kmotr kmotřence-sirotka do rodiny na vychování?

(Nález ze dne 13. listopadu 1930 č. 17.467.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Humenném proti župnímu úřadu v Košicích o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozsudkem okresního úřadu v Humenném jako policejního trestního soudu I. stupně ze dne 18. října 1927 byl Andrej S. na trestní oznámení stěžující si pojišťovny uznán vinným přestupkem § 260 zák. č. 221/24, spáchaným tím, že nepřihlásil svého zaměstnance Jana P. k nemocenskému pojištění; rozsudkem župního úřadu v Košicích jako policejního trestního soudu II. stupně z 30. března 1928 byl rozsudek okr. úřadu zrušen a obžalovaný Andrej S. byl od obžaloby osvobozen. Osvobozující rozsudek byl odůvodněn tím, že vyšetřováním bylo zjištěno, že obviněný má svého kmotřence u sebe jako svého, takže poměr trvající mezi Janem P. a obviněným, přesto, že kmotřenec svému obviněnému kmotru v hospodářství něčím pomáhá, za služební poměr, zakládající se na služební smlouvě, uvedené v § 1 zák. č. 244/22, se považovati nemůže, a obviněný neměl tedy povinnost svého kmotřence přihlásiti k nemocenskému pojištění. Nař. rozhodnutím nahradil žal. úřad svůj rozsudek z 30. března 1928, opraviv nesprávné právní poučení k němu připojené.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že stanovisko žal. úřadu není správné, a dovozuje, že pouhé přijetí příbuzného do domácnosti neznamena ještě vstoupení do rodinného svazku po právu, poněvadž členství v rodinném svazku lze nabýti jen podle zákonných pravidel (na př. adopcí). Ježto Jan P. byl přijat do domácnosti Andreje S. za účelem vykonávání prací za odměnu (strava, byt a šatstvo), jest s ním ve smluvním služebním poměru pracovním, zakládajícím pojistnou povinnost podle § 2 zák. č. 221/24.

Přezkoumávaje nař. rozhodnutí musil nss zkoumati, zda žal. úřad měl pro svůj úsudek, že poměr Jana P. k Andreji S. nelze pokládati za smluvený poměr služební podle § 2 zák. č. 221/24, ve výsledcích konaného šetření, o které jej opřel, postačitelný skutkový základ. V té příčině vysvítá z obsahu správních spisů, zejména z relací četnické stanice v K., že Jan P., kterému bylo r. 1928 16 let, jest úplný sirotek, že Andrej S. jest jeho kmotrem, a že po smrti jeho rodičů se ho ujal jako 6letého sirotka, když tu nebylo nikoho, kdo by se staral o jeho výživu a výchovu. Z těchto okolností, jež svědčí nepochybně o tom, že A. S., když přijal do své domácnosti svého osiřelého kmotřence v útlém věku, učinil tak v přesvědčení, že koná takto jako kmotr svou mravní povinnost k svému kmotřenci, a v úmyslu starati se o jeho výživu, mohl žal. úřad právem souditi, že práce, které Jan P. pro A. S. konal,

nebyly plněním nějakého smluvního závazku, plynoucího ze služebního poměru, nýbrž byly konány z titulu podřízenosti, resp. poslušnosti, jež vyplývala z kmotřeneckého poměru P.-ova k S.-ovi, při čemž mimo to A. S. vystupoval také jako živitel, vychovatel a pěstoun P.-ův. Z těchto skutečností vyvozený závěr úřadu, že A. S. nevzal Jana P. k sobě proto, aby mu konal služby, nýbrž z toho důvodu, aby se on jako jeho kmotr staral, a že tedy práce, které P. S. konal, nebyly výkonem nějakého smluvního závazku ze služebního poměru, nýbrž vyplývaly z poměru závislosti P.-ovy na S.-ovi, založeného vyličeným zvláštním vztahem rodinným, jenž byl mezi těmito osobami, nelze uznati nelogickým ani právem o něm tvrditi, že by neměl oporu ve skutečnostech zjištěných spisy.

Dospěl-li žal. úřad v nař. rozhodnutí k právnímu názoru, že mezi A. S. a J. P. nebylo smlouveného poměru služebního ve smyslu § 1 zák. č. 244/22 jako předpokladu pro pojistnou povinnost podle § 2 zák. č. 221/24, nelze shledati, že by názor ten neodpovídal zákonu.

Č. 8887.

Samospráva obecní (Slovensko): Obecní přírážku k dani domovní lze předepsati dočasněmu držiteli domu bez rozdílu, zda byl nebo nebyl v daňovém období, na které daň připadá, držitelem onoho domu.

(Nález ze dne 14. listopadu 1930 č. 17.305.)

Věc: Firma Českomoravské podniky tiskařské a vydavatelské v Praze, filiálka v Bratislavě proti župnímu výboru v Bratislavě o 300% mimořádnou obecní přírážku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Usnesením zastupitelstva města Bratislavy z 15. září 1920 bylo stanoveno vybírat ke státním daním za rok 1920 dodatečnou mimořádnou daňovou přírážku od 300 do 1000% a městské radě uloženo provésti předpis a vybrání této přírážky na způsob obecných daní. Usnesení to bylo schváleno ministrem pro Slov. s tím omezením, že se povoluje vybírat jen 300% přírážka k státním daním přímým a že každému poplatníku bude na zaplacený obnos vydána obligace 50timilionové výpůjčky povolené městu Bratislavě, zaokrouhlené na 100.

Tato mimořádná přírážka byla výměrem městské rady v Bratislavě ze 17. dubna 1925 stěžující si firmě dodatečně předepsána z domu čp. ... v Bratislavě ve smyslu předpisu § 42 zák. čl. VI:1909 z toho důvodu, že st-lka onen dům koupila v r. 1921 a od býv. majitele Jana E. nebyla mimořádná přírážka zaplacená a stala se na něm nedobytnou.

V odvolání namítala stěžující si firma, že Jan E. prodal svůj dům již počátkem r. 1919, tedy před více než 5 lety. Podle § 42 zák. čl. VI:1909 má nésti tuto daň skutečný uživatel, tedy ne knihovní vlastník, a to uživatel, který tu byl v době, na kterou se předepsaná daň vzta-